

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: רבינוביץ	שם פרטי: בלה
--------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: טרייסלר		בלועזית Treysler	
שם פרטי איתו נולדתי: בלה		בלועזית Bella	
עיר לידה: מוגילב-פודולסק		בלועזית Mohyliv-Podilskyi	
שם פרטי ושם משפחה של האב: טרייסלר		שם פרטי ושם נעורים של האם: וינוקור	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מוגילב-פודולסק		בלועזית Mohyliv-Podilskyi	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מוגילב-פודולסק (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: מוגילב		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מוגילב		תאריך השחרור: 03-1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתו עד מתי		שנת עליה:	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי באוקראינה ב- 25.05.40 בעיר מוגילב-פודולסק. ביולי 1941 כשהייתי בת שנה העיר נכבשה בידי הצבא רומני- הגרמני. עוד בפרוץ המלחמה הוציאו את התושבים מהעיר בעזרת הצבא האדום וכל תושבי המקום חויבו להתגייס, נשארנו בעיר רק מבוגרים ואנשים שלא יכלו ללכת וגם אנחנו נשארנו כי אמי הייתה בהריון. בנובמבר 1941 נולד אחי הקטן אלישע ובנס גדול הוא נשאר בחיים. את אבא שלי גייסו לצבא האדום בתחילת המלחמה. העיר עברה תחת שלטונה של רומניה, כל היהודים גורשו מבתיהם והוכנסו למחנות הגטו. אני לא זוכרת הרבה מהגטו כי אני הייתי ילדה קטנה ונשארת קרובה לאמא בכל התקופה, אבל זוכרת את הסיפורים של אמא שלי.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

הגרמנים ריכזו את כל היהודים שבסביבה, ואת מי שלא הספיקו לעזוב את העיר. הגטו היה מגודר בגדר עם חוט תיל ולא היה אפשר לצאת. ליהודים שבגטו צירפו כוכב צהוב משושה לבגד. הגרמנים התנהגו באכזריות רבה, הם הכו וירו או תלו אנשים על כל עבירה- אפילו הקלה ביותר. האוכל היה גרוע מאוד וכולם נוצלו בעבודה קשה. על היהודים נאסר חופש התנועה וההתכתבות והם רוכזו בגטאות ובמחנות, ועל כולם חלה חובת עבודת כפיים. במחנות הריכוז שהיו נתונים לשליטת הז'נדרמריה נרצחו עשרות אלפי יהודים ורבות נוספים נספו כתוצאה מתנאי החיים הקשים בגטו. היו תנאי מחייה ירודים באופן קיצוני - צפיפות רבה, רעב ומחסור במזון, הגבלות בלתי אפשריות, חשיפה להתעללויות וללא תנאי היגיינה כלל. הכי קשה היה לילדים. הם לא יכלו לעמוד בתנאים הקשים הללו והרבה מתו מרעב. בגטו חיינו עד לשנת 1944 והצלחנו לשרוד עד שפרטזנים הצילו אותנו יום לפני שהיינו צריכים לצאת להורג בידי הנאצים.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בסוף המלחמה בשנת 1946 עברנו לגור במזרח הרחוק, נתנו לנו בית וחיינו שם עוד הרבה שנים לאחר מכן. אחרי שסיימתי בית ספר תיכון חזרנו למקום הולדתי, לעיר מוגילב-פודולסק. סיימתי שם בית ספר מקצועי בתחום שיווק וכלכלה וגם אוניברסיטה בתחום הזה. בגיל 24 התחתנתי ונולדה בתי הבכורה אלה ואחריה בני אלכסנדר. עברנו לגור בעיר רוסטוב שברוסיה. עבדתי כמנהלת לוגיסטיקה במרכז מסחרי "אוניברמג" בעיר רוסטוב. בעלי עבד במשרדי בינוי. היינו משפחה מאושרת עד שגילו לבעלי סוכרת ומחלת לב. בגללו עזבתי את עבודתי, את 30 שנות הוותק שהיו לי שם, ונשארת לטפל בו. במשך שנתיים הייתי עקרת בית ועזרתי לו להתמודד עם כל הקשיים. עקב בעיות ולחץ בעבודה הוא עבר התקף סוכרת ודום לב ונפטר. עברנו תקופה מאוד קשה לאחר מותו של בעלי וכל קרובי אמרו לי לעלות ארצה בכדי שכאן יהיה יותר קל להתחיל מחדש. גם המשפחה של בעלי כבר היו בארץ ישראל.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשעליתי עם בני ישראל כבר הייתי בגיל פנסיה. נשארת עקרת בית והתחלתי ללמוד באולפן. כיום אני גרה עם בני ומשפחתי. אני מקבלת את נכדי בכל צהריים כאשר הם חוזרים מבית הספר, שומרת עליהם עד שההורים שלהם מגיעים ונותנת להם את כל החם שבליבי.

ראיון: אלכסנדרה רבינוביץ'

אשדוד, נובמבר 2013